

Jan van Buren

Deel I

Gods plan der eeuwen

Bovenstaand schilderstuk laat in verschillende collages het plan der eeuwen met de mensen en de wereld zien. Het geeft een overzicht van de schepping tot aan de eeuwige toestand. Het schilderij met afmetingen van 240 x 60 cm is vervaardigd door br. P. Griep uit Terneuzen in 2001.

Rechts naast de twee bomen ziet u een Bijbel opengeslagen bij de tekst: 'De opening van Uw woorden verspreidt licht en geeft de onverstandige inzicht' (Ps. 119:130). De Bijbel is dan ook de inspiratiebron van dit schilderstuk. Op een boekenlegger is het ichtusteken aangebracht. Het ichtusteken was al in de beginperiode van de gemeente een herkennings- en bemoedigingsteken voor christenen. Ichthus betekent letterlijk 'vis', maar dit Griekse woord (ἰχθύς) is een acroniem: iedere letter is een afkorting van een woord. Die woorden vormen samen de volgende vertaalde zin: *Jezus Christus, Gods Zoon, (en de) Redder.*

Het plan van God met de wereld kunnen wij ontdekken in de Bijbel. Daarin lezen we dat Gods Zoon zich beschikbaar stelde om het 'reddingsplan' van God uit te voeren. De eerste Adam heeft door zijn ongehoorzaamheid Gods mooie schepping bedorven. Maar de laatste Adam zal alles herstellen, en zelfs meer dan dat. God de Vader heeft naar Zijn welbehagen – dat Hij in Zichzelf had voorgenomen – het

geheimenis van Zijn wil bekendgemaakt om in de bedeling van de volheid van de tijden alles onder één Hoofd samen te brengen in Christus. Dit betreft zowel de dingen die in de hemel als de dingen die op de aarde zijn, opdat God uiteindelijk alles in allen zal zijn (Ef. 1:9-10; 1 Kor. 15:28).

Hoewel de Bijbel dit niet direct zo noemt, kan men verschillende indelingen maken van Gods heilsplan met de wereld en de mensen. Zoals: tweeduizend jaar *zonder* de wet, tweeduizend jaar *onder* de wet, en nu al tweeduizend jaar waarin God Zijn rijke genade aan alle mensen bekendmaakt; en daarna duizend jaar vrede. Je zou ook zeven verschillende bedelingen kunnen noemen. Anderen maken een indeling met nog meer perioden. Hieronder volgt een opsomming van de zeven bijzondere tijdsperiodes die op het schilderij zijn afgebeeld.

1. Periode van de onschuld

Links zien we twee bomen afgebeeld. Zij stellen ons voor: de boom van de kennis van goed en kwaad en de boom van het leven. Daartussen staat de slang. De Bijbel vermeldt niet welke soort slang de satan als zijn medium heeft gebruikt. De schilder heeft een brilslang geschilderd. Als de brilslang gaat staan, is het een geweldig imposant dier. Blaast het zijn keel op, dan is het zo breed als de schouders van een man.

Links onderaan, in het gras, ziet u de Hebreeuwse aanduiding geschilderd בראשית, Beresjiet. Dit betekent 'in het begin, ontstaan'. Wij lezen Genesis.

2. Bedeling van het geweten

Naast het paradijs wordt de zondvloed uitgebeeld. Een vreselijk oordeel van God heeft de aarde getroffen. Met uitzondering van Noach en zijn gezin en de dieren die met hem in de ark waren, is al het leven op de aarde omgekomen. Het water is weer aan het zakken. Dat kunt u zien aan de kale takken die boven het water uitsteken. Het is een tafereel waar de stilte van de dood heerst.

Toch is er weer nieuw leven. We zien namelijk een duif met een olijftak in zijn bek naar de ark vliegen. Boven de ark is de regenboog geschilderd, het teken van Gods verbond met Noach en zijn trouw met de schepping.

3. Bedeling van de menselijke regering

Rechts van de ark is de toren van Babel afgebeeld. De toren is heel hoog, hij reikt tot in de wolken. Noach werd de eerste heerser van de nieuwe, gereinigde aarde. Deze periode eindigde met het oordeel van de spraakverwarring.

4. Bedeling van de belofte

Het wordt opnieuw een donkere tijd. Tegen deze achtergrond zien we de aartsvader Abraham afgebeeld. God roept hem uit het machtige Babel. Abraham die geen zoon heeft, kijkt naar de sterrenhemel en krijgt de belofte van God: zo talrijk als de sterren, zo zal ook jouw nageslacht zijn.

5. Bedeling van de wet

Gods plan gaat verder met de nakomelingen van Abraham. Bij de berg Sinai ontvangen zij, het volk Israël, de wet met de tien geboden. De twee tafels zijn in de kleur van de berg geschilderd. Op de tafels zijn fragmenten van de Hebreeuwse tekst uit de wet aangebracht.

6. Bedeling van de genade

Nu volgt het kruis. Dit staat centraal in Gods heilsplan, en ook op dit schilderij. Zoals u ziet zijn er twee zijden van het kruis geschilderd: een lichte zijde, en een donkere zijde. De donkere zijde laat ons de heiligheid van God ten opzichte van de zonde zien. De lichte zijde toont Zijn liefde voor de mensen. Het kruis maakt ook scheiding tussen mensen die in donkerheid leven, en mensen die zijn overgebracht in Gods licht. Een voorbeeld hiervan zijn de twee misdadigers, die links en rechts van de Heere Jezus aan een kruis werden gehangen. Het middelste kruis is leeg. Maar het opschrift INRI, de eerste letters van de Latijnse woorden *iesvs nazarens rex ivdaeorum*, laat ons zien Wie aan dit kruis hing. Dit is vertaald: Jezus de Nazarener, de Koning der Joden.

Daarnaast zien we zeven kandelaars. Dit symboliseert de hele gemeente van God en de zeven fasen van de gemeente, zoals beschreven in Openbaring 2 en 3. Het hoogtepunt was het begin, met de gemeente van Efeze. Daarna zien we een neergaande lijn tot en met de gemeente van Laodicea.

De eerste opstanding wordt gesymboliseerd door geopende graven en grafstenen die omvallen. Alle ontslapen gelovigen zullen opstaan uit de graven. De christenen verkeerden bij hun leven in allerlei geloofsgemeenschappen. Dit is herkenbaar aan de verschillende soorten grafzerken. De gelovigen die dan nog leven bij de komst van de Heer – we zien schimmen – worden in een ondeelbaar ogenblik veranderd. In wolken worden zij samen met de opgestane heiligen opgenomen de Heere tegemoet in de lucht.

Rechts hiervan zien we de komende Grote Verdrukking uitgebeeld. Eén voor één worden de zeven zegels van de boekrol geopend. Daarna kondigen de zeven bazuinen hun oordelen aan. En ten slotte worden zeven schalen vol oordelen over de aarde uitgegoten. In de donkere lucht zien we als bliksemschichten deze oordelen vanuit de hemel over de hele aarde komen.

7. Het komende koninkrijk

Nu verschijnt Christus in heerlijkheid. Bovenaan zien we het silhouet van een stad, die neerdaalt uit de hemel. In het witte licht zien we Christus voorgesteld met de Griekse letters Alfa en Omega. Hij is de Eerste en de Laatste: Hij Die is, Die was en Die komen zal.

Vanuit de Oostpoort van Jeruzalem kijken we naar de plaats waar de Heere Jezus met Zijn heiligen zal verschijnen in heerlijkheid. Voor ons zien wij in het Kidrondal de hof van Gethsémané, de hof waar Jezus een zware geestelijke strijd heeft gestreden. In deze hof staan nu de Gethsémané kerk en de Magdalenakerk. Daarboven zien we de top van de Olijfberg. Op het moment dat de voeten van de Heere Jezus deze berg zullen aanraken, zal deze doormidden splijten.

Onderaan in de collage ziet u een amandelboom geschilderd. Deze boom is de eerste boom die na de winterperiode bloesem voortbrengt. De Hebreeuwse vertaling van de amandeltak is 'waker'. Zo waakt God over Zijn eer en over Zijn woord (Jer. 1:11-12). God heeft het herstel van alle dingen beloofd. Met de komst van de grote Koning breekt deze periode aan.

Boven de Olijfberg zien we de Gouden Poort, de Oostpoort, afgebeeld. Volgens de profetie in Zacharia 14:4 en Openbaring 19:11-16 zal de Messias door deze poort, gezeten op een wit paard, Jeruzalem als de grote Overwinnaar binnenrijden. Onder leiding van Omar Itkater hebben de moslims deze poort in 1495 dichtgemetseld. Voor de poort hebben zij een kerkhof aangelegd om het onmogelijk te maken door deze poort de stad binnen te gaan. De poort blijft gesloten tot de tijd van het einde.

Niemand kan erdoor binnengaan, totdat de profetie over de komende Messias in vervulling gaat. Eenmaal verliet de Heere Jezus door de poort de stad Jeruzalem met een kruis op zijn rug. De steen die voor de ingang van het graf was gelegd, kon Hem echter niet in het graf houden. Zo zal, wie weet hoe spoedig, de Heere Jezus glorieus via de voor Hem opengebroken Oostpoort de stad Jeruzalem binnengaan. Dan gaat Psalm 24:7-10 in vervulling: 'Hef uw hoofden op, o poorten, ja, verhef ze, eeuwige deuren, opdat de Koning der ere binnengaat'.

Eindelijk breekt de lang verwachte vrede aan. In de lichtblauwe lucht zien we in de nationale kleuren van de staat Israël, blauw wit, in het Hebreeuws Shalom – vrede – geschilderd. Ook in de dierenwereld zal alles anders worden. De wolf en het lam weiden samen. Aan de uitdrukking in de ogen van de wolf is te zien dat het geen roofdier meer is. Het is een lange periode van rust voor de hele schepping.

Deze periode wordt afgesloten met het oordeel voor de Grote Witte Troon. We zien de boeken geopend en alle dingen wegvluchten.

8. De eeuwigheid

Rechtsboven zien we opnieuw de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God neerdalen uit de hemel. De stad is gebouwd uit zuiver goud en daarom in goudkleur weergegeven. In het midden ervan zien we een straat van goud. Het valt op dat de schilder geen enkele schaduw in de stad heeft weergegeven. Begrijpelijk, want de zon en de maan die licht verspreiden zorgen ook voor schaduw. Maar de stad heeft dit licht niet nodig, want de Heere God zal haar van binnenuit verlichten. Als detail zien we op drie poorten in het Hebreeuws drie namen van zonen van Jakob weergegeven (Openb. 21:9-22:5).

Ten slotte zien we rechts onderaan een vredig berglandschap, dat de nieuwe aarde voorstelt. Een rivier stroomt door dit gebied. De Bijbel besluit met de uitnodiging: '*En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets*'. Voor wie van dit water drinkt, en buigt voor de Heere Jezus en Hem toelaat in zijn hart en leven is er een geweldige belofte: hij zal deel uitmaken van die prachtige stad, het nieuwe Jeruzalem, waar God tot in alle eeuwigheid zal wonen. Tussen het nieuwe Jeruzalem en de nieuwe aarde zien we de woorden uit Openbaring 21:5, die luiden: '*Zie, Ik maak alle dingen nieuw!*'

*Er ruist langs de wolken een lieflijke Naam,
die hemel en aarde verenigt tezaam.
Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart,
Hij balsemt de wonden en heelt alle smart,
Kent u, kent u die Naam nog niet?
Die Naam draagt mijn Heiland,
mijn lust en mijn lied!*

*Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof
en engelen zingen voortdurend Zijn lof.
Wij zullen om Jezus verheerlijkt een staan;
en heffen dan juichend de jubeltoon aan:
Jezus, Jezus, Uw Naam zij 'd eer,
Want U bent der mensen en
engelen Heer!*

Johannes de Heer 33

Deel II

Het plan der eeuwen nader toegelicht

'Denk aan de dingen van vroeger, van oude tijden af, dat Ik God ben en niemand anders. Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen; (...) Ja, Ik heb gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen' (Jes. 46:9-11).

'Voorzeker, de Heere HEERE doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten' (Amos 3:7).

'(...) toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid der tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is' (Ef. 1:9-10).

Zijn raadsbesluit en eeuwig voornemen heeft God door de Heilige Geest aan Zijn profeten bekendgemaakt en in Zijn Woord laten opschrijven. Maar eveneens wat in de nabije en de verre toekomst zou gebeuren. Zo heeft de HEERE gezegd: 'Zal Ik voor Abraham – die ook een profeet was – verbergen wat Ik ga doen?' (Gen. 18:17; 20:7). En tegen de profeet Amos heeft Hij gezegd: 'Voorzeker, de Heere HEERE doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten' (Amos 3:7). Zo gaf God aan Daniël inzicht in allerlei visioenen en dromen, zodat hij tegen Nebukadnezar kon zeggen: 'Maar er is een God in de hemel Die verborgenheden openbaart' (Dan. 1:17; 2:28).

Vele malen heeft God gesproken door de profeten, en in deze laatste dagen heeft Hij gesproken door de Zoon (Hebr. 1:1). Jezus Christus heeft o.a. de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen bekendgemaakt aan Zijn discipelen (Matt. 13:11). Alsook de openbaring die God Hem gegeven heeft, en die Hij door zijn engel gezonden en

aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven. In deze op schrift gestelde profetie (het boek Openbaring) kunnen wij lezen wat God heeft laten voorzeggen, de dingen die in de toekomst zouden gebeuren op aarde en in de hemel.

Het zijn verborgenheden, ook wel geheimenissen genoemd, dingen die niet eerder bekendgemaakt waren door God. Zo lezen we in het boek Openbaring over:

- De verborgenheid van de zeven sterren (Openb. 1:20).
- De verborgenheid van de zeven engelen (Openb. 10:7).
- De verborgenheid van de vrouw en het beest (Openb. 17:5).

Aan Paulus zijn de volgende verborgenheden bekend gemaakt:

- De tijdelijke verharding van Israël (Rom. 11:25).
- De verborgenheid van het evangelie (Rom. 16:25; 1 Kor. 2:7; 4:1).
- De opstanding uit de doden en de opname van de gelovigen in de hemel (1 Kor. 15:51; 1 Thess. 4:15-18).
- De verborgenheid van Gods wil. In Christus zal alles in de hemel en op de aarde onder één Hoofd bijeengebracht worden. En de gelovigen van de gemeente zullen deelhebben aan Zijn erfenis (Ef. 1:9-10).
- Het unieke van de gemeente van God en haar ontstaan naar Gods eeuwige raadsbesluit (Ef. 3:3; 5:32; Kol. 1:26-27; 4:3).
- De verborgenheid van het geloof (1 Tim. 3:9).
- De verborgenheid van de godsvrucht (1 Tim. 3:16).
- De verborgenheid van de wetteloosheid (2 Thess. 2:7).

Deze verborgenheden met betrekking tot de wegen van God met Israël en het eeuwige plan van God met de gemeente, waren vroeger verzwegen en niet bekendgemaakt. Maar ze zijn nu geopenbaard door profetische Schriften en aan alle volken verkondigd. God gebruikte hiervoor de apostelen, met name Paulus, en de profeten van het Nieuwe Testament. Zij hebben het fundament van de gemeente gelegd door de prediking van Gods Woord (Ef. 2:20; 3:5). Zij predikten naar het bevel van de eeuwige God om de volken tot geloofsgehoorzaamheid te brengen (Rom. 16:25-26). In de Bijbel kunnen wij nu hiervan kennis nemen.

God zal eenmaal alles wat in de hemel en op de aarde is onder één Hoofd samenbrengen in Christus, in de *bedeling* – oftewel het *rentmeesterschap* – van de volheid van de tijden. Dit legt Paulus in Efeziërs 1 t/m 3 nader uit. God deelt hierdoor aan ons mede '*het eeuwige voornemen dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere*' (Ef. 3:11). Letterlijk staat er: naar het voornemen of het plan van de eeuwen. Als de Bijbel spreekt over *eeuwen* (*Gr. aionen*), moeten we denken aan de *tijdperken*

waarin Gods heilsplan is verdeeld. In die verschillende tijden test God de gehoorzaamheid van de mens aan Zijn geopenbaarde wil.

Hij heeft ons nu het geheimenis van Zijn wil doen kennen aangaande de bedeling van de volheid der tijden (SV; HSV; Telos), of *ter voorbereiding* (NBG) van de volheid der tijden. Het woord *bedeling*, dat ook vertaald kan worden met *rentmeesterschap*, is de manier waarop God in de verschillende perioden van de geschiedenis van de mensen hun gehoorzaamheid test en de aarde bestuurt. Steeds houdt God Zich in zo'n periode met mensen bezig in betrekking tot de zonde en hun eigen verantwoordelijkheid.

Het woord '*bedeling*' of '*rentmeesterschap*' komt voor in Efeziërs 1:10; 3:2 en in Kolossenzen 1:25. De term *bedeling of rentmeesterschap* wordt in het Engels weergegeven met *dispensation*; dit is afgeleid van het Latijnse woord *dispensatio*. Het is de vertaling van het Griekse woord *oikonomia*, en hiervan is het ons bekende woord economie afgeleid. Het betekent rentmeesterschap, huishouding of wijze van beheer. De term *bedeling of rentmeesterschap* duidt hier op Gods bestuur over de mensen ten aanzien van wie Hij Zijn plan uitwerkt.

De Bijbel verdeelt de loop van de tijden, of de hele periode van de schepping van Adam tot de tijd dat er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komt, in verschillende bedelingen van ongelijke lengte. We noemen weer de zeven bedelingen: (1) onschuld, (2) geweten, (3) menselijke heerschappij, (4) belofte, (5) wet, (6) genade, (7) koninkrijk.

Bij elk van deze bedelingen kunnen we het volgende zien:

- (a) de toestand van de mensen bij het begin van de bedeling;
- (b) wat hun verantwoordelijkheid inhield;
- (c) hun falen;
- (d) als gevolg hiervan het oordeel.

1. Onschuld

Die bedeling begon bij de schepping van Adam en Eva en eindigde met de verdrijving van de mens uit de hof van Eden, ook wel het paradijs genoemd.

- (a) De mens was naar Gods beeld geschapen en door God gezegend (Gen. 1:26-29).

(b) Adam en Eva waren verantwoordelijk om de hof te bewerken en te onderhouden, te bewaren. Van alle bomen in de hof – met uitzondering van de boom van de kennis van goed en kwaad – mochten zij vrijelijk eten. Als zij ongehoorzaam werden, dan zouden zij de dood sterven (Gen. 2:15-17).

(c) Helaas faalden zij door het gebod van God te overtreden. Want zij namen toch van de verboden vrucht van deze ene boom en aten ervan. Zij lieten zich verleiden door de satan en werden ongehoorzaam aan God (Gen. 3:6).

(d) De zondeval van de mens had verstrekkende gevolgen. De dood deed zijn intrede en de aarde was vanaf dat moment vanwege hun zonde vervloekt. Daarbij erfden door de zonde van Adam al zijn nakomelingen ook een zondige natuur (Gen. 3:14-19, 24; Rom. 5:12,18,19).

2. Geweten

Deze bedeling, waarin de mens alleen wandelde bij het licht van het geweten dat hij had ontvangen, begon bij de zondeval en eindigde bij de zondvloed.

(a) Door hun zonde verkregen Adam en Eva, en na hen ook de hele mensheid, de kennis van goed en kwaad. Oftewel een natuurlijk geweten (Gen. 3:22).

(b) Nadat zij dit geweten hadden gekregen, plaatste God de hele mensheid onder de verantwoordelijkheid om het goede te doen en het kwade na te laten (Gen. 4:7).

(c) Hun falen bleek hierdoor dat de eerste mens die geboren werd, een moordenaar werd. Ten slotte kon God ten tijde van Noach niet anders dan constateren dat de overleggingen van het hart van de mens te allen tijde slechts boos waren. De aarde was verdorven en vol geweldenarij (Gen. 6:5, 11, 12).

(d) Als goddelijk oordeel volgde hierop dat God in het zeshonderdste levensjaar van Noach de sluizen van de hemel opende. De aarde werd door water verzwolgen en alle leven op aarde werd vernietigd. Alleen het gezin van Noach, dat in de ark was gegaan met een aantal dieren, werd door God bewaard tijdens het oordeel van de zondvloed (Gen. 7:11,12,23).

3. Menselijke heerschappij

Deze bedeling, waarbij de verantwoording van menselijke overheden werd ingevoerd, begon na het einde van de zondvloed en eindigde bij de torenbouw van Babel en het oordeel van de spraakverwarring.

(a) Op grond van het geloof van Noach, die genade bij God vond en om die reden rechtvaardig werd genoemd, werd aan hem en zijn nakomelingen de gereinigde aarde toevertrouwd (Gen. 6:8; 7:7; Hebr. 11:7).

(b) Hun verantwoordelijkheid bestond daaruit dat zij – als zij talrijk werden –, zich over de hele aarde moesten verspreiden en zouden heersen over alles wat leeft. Omdat het leven God toebehoort en kostbaar is in Zijn ogen, stelde Hij ook de doodstraf in. Zij die het bloed van mensen vergoten, moesten als vergelding en afschrikwekkend voorbeeld gedood worden (Gen. 9:1,6).

(c) Noach faalde, want hij bleek niet in staat zichzelf te beheersen. Zijn nageslacht faalde in hun opdracht doordat zij voor zichzelf een naam wilden maken. Zij deden dit door een stad met een geweldige toren te bouwen en zich niet over de aarde te verspreiden (Gen. 11:1-4).

(d) Hierop volgde het oordeel van God. Hij verwarde hun spraak. Het gevolg van de taalbarrière was dat de mensen vanaf die tijd over de hele aarde werden verstrooid (Gen. 11:5-8).

4. Belofte

Deze bedeling begon met de roeping van Abram uit Ur der Chaldeeën en eindigde bij de wetgeving op de berg Sinaï.

(a) Uit de verstrooide afstammelingen van de torenbouwers van Babel riep God één man, Abram. Met hem sloot Hij een verbond en beloofde hem onvoorwaardelijk een land, een natuurlijk aards nageslacht en een geestelijk nageslacht. Aan andere beloften waren wel voorwaarden verbonden, die waren afhankelijk van getrouwheid en gehoorzaamheid (Gen. 12:1-3; 13:14-17; 15:5).

(b) De verantwoordelijkheid van Abram en zijn nakomelingen hield in om als vreemdelingen in het land te blijven wonen (Gen. 26:2-3).

(c) Hun falen bestond hieruit dat ze toch, al liet God dit toe, het land verlieten en in Egypte gingen wonen (Gen. 47:1).

(d) De zonen van Jakob hadden hun broer Jozef als slaaf naar Egypte verkocht. In Egypte werden de nakomelingen van Jakob mishandeld en als slaven gebruikt (Ex. 1:8-14).

5. Wet

Deze bedeling begon in de woestijn bij de berg Sinaï en eindigde bij het kruis op Golgotha.

(a) God verlostte Zijn onderdrukte volk op een wonderlijke wijze van de slavernij uit Egypte en bracht hen door de Rode Zee in de woestijn, op weg naar het land van hun vaders. De farao en de Egyptenaren die hen achtervolgden, kwamen in de zee om. Bij de berg Sinaï herinnerde God hen aan de manier waarop Hij hen tot dusver in genade had geleid. Als op arendsvleugels had Hij hen gedragen en tot Zich gebracht (Ex. 19:1-4).

(b) Bij deze berg sloot God een verbond met hen. Als ze naar Hem luisterden en Zijn verbond bewaarden, dan zouden ze een volk Hem ten eigendom zijn. In plaats van God ootmoedig te smeken ook verder in genade met hen te handelen, riepen zij vol overmoed uit: 'Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen' (Ex. 19:5-8; Rom. 10:5).

(c) Heel de geschiedenis van het volk Israël in de woestijn en later in Kanaän is een lang verhaal van falen en voortdurende wetsovertreding. Dit bijzonder bevoorrechte volk verviel tot de gruwelijkste afgodendienst. Daarom werden zij verstrooid onder de volken (2 Kon. 17:7-17, 19; Ezech. 20). Slechts een klein deel van het tweestammenrijk keerde onder Ezra en Nehemia terug naar het land. Dit overblijfsel gebruikte God, zodat uit hen in de volheid van de tijd in het land uit een vrouw de Christus kon worden geboren. Uiteindelijk hebben zowel de Joden als de heidenen de Messias, de Koning der Joden, de Zoon van God, verworpen en aan het kruis gespijkerd (Joh. 19:7, 15, 21; Hand. 2:22-23; Gal. 4:4).

(d) Het oordeel van God was al gedeeltelijk aan het tweestammenrijk voltrokken. Maar in 70 na Chr, met de verwoesting van Jeruzalem, werden de nakomelingen van dit teruggekeerde deel van het tweestammenrijk opnieuw verstrooid. Nu over heel de wereld (2 Kon. 17:1-6; 25:1-11; Luk. 21:20-24).

6. Genade

Nadat de Heer Jezus Christus was teruggekeerd naar de hemel, begon de bedeling van de genade. Deze tijd zal eindigen met de 'Grote Verdrukking', en direct daarna de wederkomst van de Messias op de Olijfberg.

Aan het einde van deze bedeling, nog voor de Grote Verdrukking aanbreekt, zullen de ontslapen gelovigen met een verheerlijkt lichaam worden opgewekt. En de levende gelovigen worden op datzelfde tijdstip veranderd, doordat zij ook een verheerlijkt, hemels lichaam ontvangen. Beide groepen gelovigen worden samen in een ondeelbaar ogenblik opgenomen om de Heere tegemoet te gaan in de lucht (1 Thess. 4:16, 17; 1 Kor. 15:35-54). Deze geweldige gebeurtenis, waarnaar de christenen al vele jaren uitzien, kan ieder moment plaatsvinden. De vreselijke tijd die dan op aarde aanbreekt, hoeft de gemeente niet mee te maken! De Heere Jezus heeft beloofd dat Hij hen zal bewaren voor het uur van de verzoeking dat over de hele aarde komt (Joh. 3:36; 1 Thess. 1:10; 5:9; Openb. 3:10; 6:17; Zef. 2:2-3).

Na de opname volgt een periode van zeven jaar, die de Grote Verdrukking wordt genoemd (Matt. 24:21, 23; Zef. 1:15-18; Dan. 12:1; Jer. 30:5-7; Openb. 7:14). Daarna zal Christus persoonlijk op aarde terugkomen in heerlijkheid en majesteit. Zijn komst op aarde zal gepaard gaan met oordelen die deze bedeling afsluiten, en de laatste bedeling inleiden (Matt. 24:29,30; 25:31-46).

(a) Op grond van het offer van de Heere Jezus op het kruis van Golgotha biedt God nu aan alle mensen Zijn genade aan. Het woord 'genade' betekent onverdiende gunst. Onder de wet eiste God gerechtigheid. In deze tijd schenkt God de mens gerechtigheid om niet. Nu biedt Hij alle mensen, Joden en heidenen, de eeuwige zaligheid om niet aan. De enige voorwaarde die God stelt, is het geloof in de Naam van Jezus (Matt. 18:11; Rom. 3:19, 23-25; 5:1).

(b) God wil niet dat er iemand verloren gaat. Maar de mens heeft een eigen verantwoordelijkheid. Daarom roept God alle mensen op zich te bekeren (Joh. 3:16; 1 Tim. 2:4; 2 Petr. 3:9; Hand. 17:30-31). Met bekering bedoelt Hij dat de mensen de verantwoordelijkheid hebben zich met berouw tot God te wenden, hun zonden te belijden en na te laten, en de Zoon van God als Heiland aan te nemen (1 Joh. 1:9; Spr. 28:13; Ps. 32:5; Ps. 51; Joh. 1:11-13; 3:36). Als een mens zich bekeert, dan wordt hij op hetzelfde moment opnieuw geboren en ontvangt hij van God nieuw leven, het eeuwige leven (Joh. 3:3-21).

(c) Toen de Heere Jezus nog op aarde was, heeft Hij gezegd dat de mensen zouden falen in hun verantwoordelijkheid. Hij vergeleek de dagen vóór de wederkomst van

de Zoon des mensen met de tijd van voor de zondvloed (Matt. 24:37-39). Ook stelde Hij de vraag: 'Zou Ik nog wel geloof op aarde vinden, als Ik terugkom?' (Luk. 19:12-14; 18:8).

(d) Een vreselijk oordeel volgt, en wie weet hoe dichtbij dit tijdstip nu ligt: het oordeel over de afvallige christenheid en de ongelovige wereld. Bij Zijn verschijning zal de Heere Jezus de antichrist machteloos maken en doden door de adem van Zijn mond. *Zij die de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben, waardoor zij behouden hadden kunnen worden, worden allen geoordeeld, omdat zij de waarheid niet geloofd hebben maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid* (2 Thess. 2:7-12). Daarna zullen al de volken worden geoordeeld, met name vanwege hun houding ten opzichte van het volk Israël (Matt. 24:29-30; 25:31-46).

7. Koninkrijk

De zevende bedeling begint met de wederkomst van Christus en zal eindigen als de Zoon het koningschap aan God de Vader overdraagt. Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij alle macht en heerschappij zal hebben onttroond en al Zijn vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd (1 Kor. 15:24-25).

(a) De profeten in het Oude Testament hebben niet alleen geschreven over het lijden wat op Christus zou komen, maar ook over de heerlijkheid daarna (1 Petr. 1:11). Over deze periode gaat het in het komende koninkrijk. Het wordt ook wel de wedergeboorte of het herstel van alle dingen genoemd, de tijden van verkwikking van het aangezicht van de Heere (Matt. 19:28; Hand. 3:17-26). Christus zal gedurende 1000 jaar als Koning heersen over het herstelde Israël en de hele wereld. De zetel van Zijn regering zal in Jeruzalem zijn. Om te regeren, zal Hij ook de heiligen inschakelen. Satan kan in die tijd de mensen niet meer verleiden tot zonde. Een engel heeft hem gegrepen en in de afgrond geworpen. Er is dan geen oorlog meer, en de mensen zullen wandelen in Gods licht (Jes. 2:1-4). Ook de dieren zullen vreedzaam met elkaar leven: 'De wolf zal bij het lam verkeren; en de koe en de berin zullen samen weiden' (Jes. 11).

(b) Doordat de mensen dan nog steeds een zondige natuur hebben, kunnen zij wel zondigen. Maar niemand kon het koninkrijk binnengaan zonder opnieuw geboren te zijn. God zal hen dan Zijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Zijn volk zal dan geheel uit rechtvaardigen bestaan (Joh. 3:3-5; Jer. 31:33-34; Jes. 60:21). Er worden dan ook kinderen geboren, die zich aan Gods gezag dienen te onderwerpen. Als zij echter weerspanning zijn en zondigen en dit niet direct belijden, dan zal God hen bestraffen. Elke morgen zal Hij het gericht voltrekken. Zij die zich

wel aan het gezag van God onderwerpen, blijven leven en worden dus heel oud (Ps. 101; Jes. 65:17-25; 66:24).

(c) Aan het einde van deze bedeling wordt de satan voor een korte tijd losgelaten. Hij zal merken dat het hart van de natuurlijke mens nog steeds geneigd is om te zondigen. En zij die zich al die jaren geveinsd aan het gezag van Christus onderwierpen, zullen zich dan opnieuw achter de satan scharen. De volken zullen dan voor de laatste maal optrekken tegen Jeruzalem en tegen de Heere en Zijn heiligen strijden (Openb. 20:7-9).

(d) Maar dan zal er vuur van de hemel neerdalen dat Gods vijanden verslindt. De draak, de oude slang, d.i. de duivel en de satan, wordt zonder vorm van proces in de poel van vuur, de hel, geworpen. Daarna wordt de Grote Witte Troon opgericht. Alle gestorven ongelovigen worden levend gemaakt en voor deze troon gedaagd. Vervolgens worden de boeken geopend. God zal alle zonden van deze ongelovigen in gedachtenis brengen en hen naar hun werken oordelen. De hemelen zullen brandende vergaan en de elementen zullen in vuur wegsmelten (Openb. 20:10-15; vgl. 2 Petr. 3:7, 10).

Wij verwachten echter nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. God zal bij de mensen wonen en zij zullen Zijn volk zijn. God zal dan alles in allen zijn. Nu betekent Hij veel voor sommigen, maar dan is Hij alles in allen! Johannes zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij Die op de troon gezeten is, zei:

'Zie, Ik maak alle dingen nieuw'.

(1 Kor. 15:28; 2 Petr. 3:13; Openb. 21:1-8)